

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203761
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8813203761.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkýň: 1) Z. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. K. XXX, XXX XX W. V., 2) H. X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. K. XXX, XXX XX W. V., obe zastúpené advokátom X. Milošom Kaščákom, so sídlom M.R. Štefánika 171, 093 01 Vranov nad Topľou, proti žalovaným: 1) Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. K. XXX, XXX XX W. V., 2) Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. K. XXX, XXX XX W. V., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Beátou Topolčaniovou, so sídlom Vojenská 3, 040 01 Košice, o ochranu vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11C/233/2013-166 zo dňa 27.04.2016 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby.

Priznáva žalovaným, oprávneným spoločne a nerozdielne, voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobcom nepriznáva nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a o čo sa týka trov konania rozhodol, že o nich bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobcovia sa domáhali voči žalovaným odstránenia okrasných tují zo svojho pozemku, ktoré sa nachádzajú v blízkosti rodinného domu žalobkýň alebo urobenia opatrenia, aby tieto stromy nebránili žalobcom v riadnom užívaní ich rodinného domu. Žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. XXX záhrady o výmere XXX m², parc. č. XXX zastavené plochy a nádvoria o výmere XXX m² a na nej postaveného rodinného domu súp. č. XXX; nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX, k.ú. W. V.. Žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi susedného pozemku parc. č. XXX zastavené plochy a nádvoria a na ňom postaveného rodinného domu súp. č. XXX, pričom tieto nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, k.ú. W. V.. Žalovaní sa do susedného rodinného domu nasťahovali niekedy v roku 2000. V tom čase už na dvore boli vysadené okrasné tuje vysoké asi X,X m a to pozdĺž celej steny ich domu vo vzdialenosti cca XX cm a boli vysadené aj po obvode plota v prednej časti ich pozemku. Počas obdobia rokov 2000 až 2013 tuje narástli až do súčasných približne 5-6 metrov. Žalovaní sa o tuje nestarali vôbec, nestrihali ich, ani ich nijakým spôsobom ďalej nekultivovali, ale nechali ich bujne rásť. Postupom času sa na stene domu žalobcov, vedľa ktorého sa tuje nachádzajú, začali tvoriť praskliny, ktoré sa stále zväčšujú. Taktiež pri silnom vetre konáre z tují narážajú na stenu ich domu, vytvárajú veľký hluk a poškodzujú ju. Zaznamenali aj výskyt plesní a nadmernú vlhkosť v obytných priestoroch domu. Žalobcovia mali za to, že za uvedenými problémami sú

práve tuje, ktorých koreňový systém narúša aj statiku domu. Žalovaných viackrát oslovili s požiadavkou o riešenie vzniknutého problému, avšak ich oslovenia ostali bez odozvy. Preto podali žalobu s poukazom na ust. § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaní so žalobou nesúhlasili. Kríky boli vysadené ešte predchádzajúcim majiteľom domu žalovaných s cieľom eliminovať škodlivé vplyvy azbestovej krytiny, ktorou je súvisle pokrytá jedna stena domu žalobcov. Je všeobecne známe, že azbest je škodlivou a zdravie ohrozujúcou karcinogénnou látkou, z ktorej sa do ovzdušia postupne uvoľňujú jednotlivé mikročastice, ktoré pri sústavnom vdychovaní môžu spôsobovať zdravotné problémy malígneho typu. Okrasné kríky majú aspoň sčasti zadržiavať roztrúsenie sa škodlivín do okolia.

Súd prvej inštancie z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba nebola dôvodnou, žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a svoje tvrdenia jednoznačne nepreukázali. Pokiaľ tvrdili, že žalovaní sa o tuje nestarali, nebolo to preukázané, nie je pravdou, že tuje neboli strihané, ani to, že ich nijakým spôsobom ďalej nekultivovali. Žalobcovia nepreukázali, že vlhkosť a praskliny na ich rodinnom dome sú jednoznačne spôsobené tujami na pozemku žalovaných, ako aj to, že pri silnom vetre konáre z tují narážajú na stenu ich domu, vytvárajú veľký hluč a poškodzujú ju. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že vlhkosť v dome žalobcov na druhom poschodí síce môže byť spôsobená tujami žalovaných, no nejde o určitosť, ale len možnosť. Neboli preukázané ani tvrdenia žalobcov o tom, že by korene z tují presahovali pod rodinný dom žalobcov a spôsobovali praskliny domu, bol preukázaný opak. Ako vyplýva z posudku, praskliny si spôsobili žalobcovia sami v dôsledku vybudovania prístavby, trhliny na stene v izbe na druhom nadzemnom podlaží v severozápadnej časti rodinného domu vznikli nedostatočným prifažením základovej špáry pôvodného rodinného domu pri realizácii prístavby kotolne rodinného domu. Z ohliadky vykonanej na mieste mal súd za preukázané, že tuje sú zrezané, vegetácia tují nie je bujná, vysychajú. konármi sa rodinného domu žalobcov nedotýkajú, konáre sú riedke a konáre a vetvy tam vôbec nie sú. Čo sa týka vlhkosti, znalec síce uviedol, že tuje môžu spôsobovať vlhkosť, no z ohliadky vyplynulo, že tuje vzhľadom na vzdialenosť na druhej strane bránia, aby sa voda k stene rodinného domu vôbec dostala. Samotní žalobcovia si postavili dom v rozpore s predpismi a nedodrжали predpísanú vzdialenosť od susediaceho pozemku. Skutočnosti o možnej vlhkosti spôsobenej tujami pri zrážkach nenasvedčuje a nepotvrzuje ani množstvo nameraných zrážok a smer vetra, vyplynulo to z výpovede pracovníčky SHMÚ. Navyše rodinné domy strán sporu sa nachádzajú v rade za sebou na jednej ulici, kde tým vytvárajú aj prirodzenú prekážku vetru. Je zrejmé, že smer vetra a množstvo zrážok, ktoré tam spadnú, musí byť logicky iné, ako pri meraniach v meteorologických staniách, nachádzajúcich sa na voľnom priestranstve. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že výkon vlastníckych práv žalovaných v žiadnom prípade nezasahuje do výkonu vlastníckych práv žalobcov nad mieru primeranú pomerom. Je pravdou, že tuje sú vysadené pri rodinnom dome žalobcov. Je samozrejme možné, že tuje môžu brániť vyschnutiu vody, ktorá dopadla na zem, no súd mal za to, že podmienka toho, aby daný stav presahoval mieru primeranú daným pomerom, nebola preukázaná. Výkon vlastníckych práv nebol v danom prípade v rozpore s dobrými mravmi. Časť problémov si žalobcovia spôsobili v dôsledku výstavby prístavby a rekonštrukcie. Vzťahy medzi stranami sporu ako susedmi sú vážne narušené a zrejme výsledkom tohto narušenia vzťahov sa vedie viacero súdnych konaní voči sebe navzájom. Podľa súdu prvej inštancie žaloba bola účelová a bola len výsledkom narušených vzťahov a preto ju ako nedôvodnú pre neunesenie dôkazného bremena zamietol.

Pri právnom posúdení veci vychádzal súd prvej inštancie z ustanovenia § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 151 ods. 3 OSP.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d), f) OSP. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a ich návrhu vyhovel, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podľa žalobcov súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a rozsudok súdu prvej inštancie pre svoju rozsiahlosť nespĺňa kritériá stručnosti, jasnosti a výstižnosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Obsahuje závery, s ktorými nie je možné sa stotožniť. Nie je pravdou, že žalobcovia si sami spôsobili problémy v dôsledku výstavby prístavby a rekonštrukcie. Žalovaní sa do susedného rodinného domu nasťahovali niekedy v roku 2000, v tom čase už na dvore boli vysadené okrasné tuje vysoké asi X,Xm a to pozdĺž celej steny ich domu vo vzdialenosti cca XX cm a boli vysadené aj po obvode plota v prednej časti ich pozemku. Počas rokov 2000-2013 tuje vyrástli až do výšky 5-6 m, až v priebehu konania ich žalovaní zrezali. Ako v žalobe uviedli, o tuje sa žalovaní nestarali, nestrihali ich, zaznamenali v obytných priestoroch domu výskyt plesní a nadmernú vlhkosť. Znalec v posudku jednoznačne uviedol,

že vlhkosť môže byť spôsobená rastúcimi tujami, nakoľko tým, že sú tuje vysadené bezprostredne pri severnej fasáde rodinného domu s odstupom 20 - 30 cm, dochádza k zníženiu prirodzeného prúdenia vzduchu a tým k zmene vlhkostných pomerov vo fasáde rodinného domu. Fasáda je dlhodobo vlhká, čo má za následok zmenu teplo-technických parametrov steny (zníženie tepelného odporu), ako aj možné poškodzovanie steny v zimnom období vznikom ľadových krištálov z vody vo fasáde a následné rozrušovanie fasády. Znalec tiež uviedol, že za určitých podmienok, keď je silný vietor, môže dochádzať k narážaniu vetvy tují do AZC obloženia fasády rodinného domu, vtedy sa množstvo uvoľnených azbestových vlákien (vplyvom oteru a narážania vetví tují) môže ešte zvýšiť z dôvodu oxidácie ochrannej farby AZC šablón, ktorá chráni azbestové vlákna pred uvoľňovaním do ovzdušia, ako aj z poškodených AZC dosiek (odlomené rohy dosiek, ich lomové hrany). Súd posudok súdneho znalca bagatelizoval a vyhodnotil ho v ich neprospech. V priebehu konania boli súdu predložené fotografie, na ktorých je vidno vlhké múry v kuchyni domu. Znaleckým posudkom sa preukázala opodstatnenosť žaloby.

3. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považujú za vecne a argumentačne správne, vychádzajúceho zo zisteného a správne vyhodnoteného skutkového stavu a vykonaných dôkazov, ktoré neboli sporné. V priebehu konania žalobcovia nepreukázali, že dôsledky, ktoré tvrdili v žalobe, sú spôsobené okrasnými drevinami žalovaných. Tieto skutočnosti nepotvrdilo ani znalecké dokazovanie. Výkon vlastníckych práv zo strany žalovaných v žiadnom bode obsahu žaloby nepreukazuje nadmerný zásah do výkonu vlastníckych práv žalobcov a nie je ani v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaní navrhli, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Uplatnili si trovy odvolacieho konania.

4. Žalobcovia k vyjadreniu žalovaných k ich odvolaniu žiadne stanovisko nezaujali.

5. O odvolaní žalobkyň rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) rozsudkom č.k. 9Co/106/2016-201 zo dňa 09.05.2017 tak, že rozsudok potvrdil a žalovaným priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Proti tomuto rozsudku podali žalobkyne dovolanie, prípustnosť a dôvodnosť ktoré ho založili na ust. 420 písm. f) CSP vyvodzujúc ho z toho, že upovedomenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku im nebolo elektronicky doručené Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „dovolačný súd“) uznesením č.k. 5Cdo/58/2019-250 zo dňa 29.10.2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 09.05.2017 sp.zn. 9Co/106/2016, uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 30.11.2017 č.k. 11C/233/2013-227 a uznesenie Okresného súdu Vranov nad Topľou z 21.02.2018 č.k. 11C/233/2013-236 a vec vrátil Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie. Podľa dovolacieho súdu postupom odvolacieho súdu, ktorý nerešpektoval § 219 ods. 3 CSP došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. V danom prípade žalobkyne podaním z 24.04.2017 v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP žiadali o oznámenie času a miesta vyhlásenia rozsudku. V spise sa však nenachádza záznam, ktorý by nasvedčoval tomu, že odvolací súd túto žiadosť vzal na zreteľ. Termín verejného vyhlásenia rozsudku vyvesil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu, avšak o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku neupovedomil právneho zástupcu žalobkyň elektronickými prostriedkami.

6. Odvolací súd, príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zrušení rozsudku z 09.05.2017 opätovne preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať ho z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods.1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 06.02.2020 (§ 319 ods. 3 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku oznámil elektronickými prostriedkami aj právnenému zástupcovi žalobkyň dňa 06.02.2020 a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobkyň bolo neopodstatnené.

7. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolačný súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

8. Podstata odvolacích argumentov žalobcov spočívala v tvrdení, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa kritériá pre odôvodnenie rozsudku, t.j. nie je stručný, jasný, výstižný a podľa žalobcov súd prvej inštancie znalecký posudok vyhodnotil v ich neprospech, aj keď ním bola preukázaná opodstatnenosť žaloby. Vlhkosť obytných priestorov ich domu je spôsobená rastúcimi tujami, o ktoré sa žalovaní nestarali, a keď je silný vietor, môže dochádzať k narážaniu vetví tují do obloženia fasády domu a tým sa môže zvýšiť množstvo uvoľnených azbestových vlákien do ovzdušia.

9. Žaloba je, čo sa týka jej obsahu, úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania, pričom platí, že súd je žalobou viazaný.

Žalobcovia obsah žaloby z hľadiska skutkových okolností nekonštruovali na tvrdení uvedenom v odvolacích argumentoch, ktorým súdu prvej inštancie vyčítali, že neuznal to, že narážanie tují do fasády môže spôsobiť uvoľňovanie azbestových vlákien do ovzdušia. Neboli to žalobcovia, ale žalovaní, ktorí existenciu tují vnímali ako prostriedok eliminujúci škodlivé vplyvy azbestovej krytiny. Ak sa preto súd prvej inštancie v dôvodoch, pre ktoré žalobu zamietol, nezaoberal údajným uvoľňovaním azbestových vlákien do ovzdušia v dôsledku pohybov vetví tují na fasádu rodinného domu žalobcov, nemohol pochybiť, pretože táto otázka nebola žalobným tvrdením a žalobcovia vo vzťahu k možnej zmene žaloby jej rozšírením v tomto smere žiadny procesný úkon nerealizovali.

Čo sa týka vlhkosti v dome, ktorej pôvodcom podľa žalobcov majú byť tuje, odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie sa vo vzťahu k tomuto tvrdeniu dôsledne riadil ustanovením § 132 OSP platným v čase jeho rozhodovania, t.j. dôkazy k tomuto žalobnému tvrdeniu vyhodnotil nielen v jednotlivosti, ale aj v ich vzájomnej súvislosti. Zo znaleckého posudku H. P. K. nevyplýva totiž jednoznačný záver potvrdzujúci tvrdenia žalobcov - znalec uviedol, že nie je zrejmé, že by malo dochádzať k prerastaniu koreňového systému tují pod základy rodinného domu, čo by malo spôsobovať, ako žalobcovia tvrdili, vlhkosť. Uviedol tiež, že pri opakovaných dažďoch môže zostať vlhkosť, nakoľko tuje sú blízko domu a dochádza tým k zníženiu prirodzeného prúdenia vzduchu. Správne súd prvej inštancie túto hypotézu znalca vyhodnotil aj v kontexte s ostatnými dôkazmi - výsluchu pracovníčky SHMÚ, ohliadky na mieste, konštatujúc súčasne, že sú to žalobcovia, ktorí pri stavaní domu nedodržali predpísanú vzdialenosť od susediaceho pozemku.

10. Sporové konanie je ovládané zásadou kontradiktórnosti, ktorá znamená, že strana sporu, ktorá chce byť v konaní úspešná, musí tvrdiť existenciu podstatnej skutočnosti a k týmto tvrdeným podstatným skutočnostiam musí predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Ide o procesnú zodpovednosť za výsledok do konania, ktorý je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že dôkazné bremeno žalobcami unesené nebolo, preto bola žaloba zamietnutá.

11. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť znenie § 127 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka: Vlastník veci sa musí zdržať všetkého, čím by nad mieru primeranú pomerom obťažoval iného alebo čím by vážne ohrozoval výkon jeho práv.

Citovaný text zákona nie je možné vyložiť inak ako tak, že nie každej imisii v susedských vzťahoch sa má poskytnúť ochrana, musí ísť o obťažovania nad mieru primeranú pomerom, t.j. nie o obťažovanie, ktoré je nepodstatné, o ktorom sa vo všeobecnosti predpokladá, že ho susedia budú navzájom tolerovať v záujme eliminácie vzniku takej situácie, ktorá vyžaduje zásah súdu.

12. Ak žalobcovia namietali nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, nebola ich námietka relevantnou.

Pod nesprávnym právnym posúdením veci treba rozumieť pochybenie súdu spočívajúce v tom, že na zistený skutkový stav neaplikoval príslušnú normu alebo aplikoval síce správnu právnu normu, ale jej obsah interpretoval nesprávne alebo právnu normu síce interpretoval správne, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

13. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri posudzovaní veci, ktorá bola predmetom konania, použil správny právny predpis a správne ho vyložil. V rozhodnutí zodpovedal na všetky argumenty, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné. Je síce možné prisvedčiť názoru žalobcov, že dôvody rozhodnutia nezodpovedajú kritériám stručnosti, uvedené však neznamená, že by tento aspekt mal mať akýkoľvek vplyv na nesprávnosť rozhodnutia. Súd prvej inštancie z rozsiahleho dokazovania v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností dospel k správne právnemu záveru, jeho rozhodnutie aj konanie zodpovedá zásadám spravodlivého procesu. Na uvedenom sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania, a preto odvolací súd, stotožniac sa so záverom, ku ktorému dospel súd prvej inštancie, napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, a to vo výroku o zamietnutí žaloby.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní boli v odvolacom konaní plne úspešní, odvolací súd im preto priznal voči žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 453 ods. 3 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP.

16. Podľa článku 2 CSP Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Vo všeobecnosti platí, že rozhodovanie o náhrade trov konania, ktoré je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku, je ovládané zásadou úspechu vo veci, avšak aj v tejto časti konania je potrebné mať na zreteli požiadavku takejto rozhodovania, ktoré zodpovedá zásadám spravodlivého procesu, keďže aj úspech vo veci sa musí posudzovať v širších súvislostiach.

18. Dovolací súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 09.05.2017 č.k. 9Co/106/2016 z dôvodu porušenia § 219 ods. 3 CSP Krajským súdom v Prešove tým, že oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku nedoručil právne zástupcovi žalobkyň.

Dovolacím súdom konštatované porušenie ust. § 219 ods. 3 CSP zodpovedá realite, bez ohľadu na to, čo bolo príčinou nesplnenia pokynu sudcu k realizácii zákonom stanoveného postupu.

Realitou vyplývajúcou zo spisu je však tiež to, že z dôvodov, pre ktoré podali žalobkyne voči rozsudku č.k. 9Co/106/2016-201 z 09.05.2017 dovolanie písomnosťou z 20.07.2017, argumentujúc ust. § 420 písm. f) CSP, nevyplýva aké ich procesné práva boli porušené v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Neuvádzajú, že mienili pred vyhlásením rozsudku realizovať nejaký procesný úkon, napr. späťvzatie žaloby alebo úkon iný.

19. Ako uviedol Ústavný súd Českej republiky v uznesení I. ÚS 148/02 z 27.08.2003, právo na súdnu a inú právnu ochranu garantované článkom 36 ods. 1 Listiny nie je možné vykladať tak, že by pokrývalo akékoľvek prípady porušenia kogentných procesných ustanovení v objektívnej polohe, inými slovami samotné porušenie procesných pravidiel stanovených procesnými právnymi predpismi ešte nemusí samo o sebe znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, iba také porušenie objektívnych procesných pravidiel by mohlo byť zásahom do subjektívneho práva na spravodlivý proces, ktoré by skutočne jednotlivca obmedzilo v niektorom konkrétnom subjektívnom procesnom práve, napr. v nemožnosti vykonať konkrétny sťažovateľom zamýšľaný procesný úkon, čím by bol vo výsledku znevýhodnený oproti inému účastníkovi konania, či ukrátený na svojich hmotných právach.

20. Odvolací súd vychádzajúc z citovaného názoru Ústavného súdu Českej republiky, má za to že v danej veci pri rozhodovaní o náhrade trov dovolacieho konania existovali dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Tieto dôvody sú dané kumuláciou neexistencie procesného úkonu, ktorý prípadne mohli (mienili) žalobkyne realizovať pred vyhlásením rozsudku dňa 09.05.2017 a existencie povinnosti žalovaných žalobkyniam trovy dovolacieho konania nahradiť ak by im odvolací súd túto povinnosť uložil, aj keď absenciu realizácie postupu podľa § 219 ods. 3 CSP nijako neovplyvnili. Podľa názoru odvolacieho súdu, rozhodnutie, ktorým by bolo uložené žalovaným zaplatiť žalobkyniam trovy dovolacieho konania, by nezodpovedalo zásade spravodlivosti rozhodovacieho procesu preto, vychádzajúc z § 255 ods. 1 CSP, podľa § 257 CSP žalobcom nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.